

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 385/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. novembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 3 C 88/2006-145 z 23. marca 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) č. k. 3 C 88/2006-145 z 23. marca 2009.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že v júli 2005 podal žalobu na okresnom súde proti Slovenskej republike – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Tvrdí, že zákonný sudca tohto súdu (JUDr. B.) vydal nezákonné uznesenie, ktorým mu nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, čím porušil jeho základné právo na spravodlivé súdne konanie, a neustanovil mu advokáta, čím taktiež porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. Dôvody svojej sťažnosti podrobnejšie nerozviezol. Navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Okresný súd v Dolnom Kubíne porušuje základné právo D. B. garantované čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 dohovoru o základných ľudských právach.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného súdu v Dolnom Kubíne 3C/88/2006-145 zo dňa 23.03.2009 doručeného dňa 07.04.2009 ako protizákonné, svojvoľné.

Okresný súd v Dolnom Kubíne je povinný zaplatiť D. B. primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000 Eur v lehote 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.
(...)

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súde v Dolnom Kubíne konať bezodkladne a bez porušovania základných práv sťažovateľa.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o týchto právach a slobodách nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ namieta rozhodnutie okresného súdu č. k. 3 C/88/2006-145 z 23. marca 2009, ktorým mu okresný súd nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov a zamietol jeho žiadosť o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre konanie.

Podľa citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Právomoc ústavného súdu je preto iba subsidiárna.

Sťažovateľ bol napadnutým rozhodnutím okresného súdu poučený, že v lehote 15 dní ho môže napadnúť odvolaním, a teda mohol využiť efektívny prostriedok nápravy proti napadnutému rozhodnutiu, o ktorom by rozhodoval nadriadený krajský súd.

Z obsahu sťažnosti jednoznačne nevyplýva, či sťažovateľ v čase podania sťažnosti podal odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu okresného súdu, alebo nie.

Platná právna úprava občianskeho súdneho konania umožňuje sťažovateľovi domáhať sa právne účinným spôsobom ochrany svojich základných práv v rámci

odvolacieho konania pred odvolacím súdom. V právomoci odvolacieho súdu je posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností prípadu. Krajský súd ako primárny ochranca ústavnosti viazaný čl. 152 ods. 4 ústavy je v rámci odvolacieho konania oprávnený a zároveň povinný dbať na ochranu základných práv účastníkov konania vrátane ústavne súladného výkladu a aplikácie relevantných právnych noriem vzťahujúcich sa na daný prípad. Za daných okolností nie je daný dôvod, aby ústavný súd vstupoval v právnej veci sťažovateľa do právomoci všeobecného súdu. Opačný postup by navyše viedol k ústavne neakceptovateľnej situácii, keď by skutkový stav podstatný pre rozhodnutie zároveň zisťovali a následne vo veci rozhodovali paralelne dva sudy.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd v súlade s princípom subsidiarity vyplývajúcim z čl. 127 ods. 1 ústavy a podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľa pre nedostatok svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2009